RÅDETS DIREKTIV 94/57/EF

22. november 1994

om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [2],

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C [3], og

ud fra følgende betragtninger:

I resolutionen af 8. juni 1993 om en fælles politik for sikkerhed til søs opstillede Rådet som mål at udtage alle skibe, som ikke overholder standarderne, fra Fællesskabets farvande, og lagde særlig vægt på en fællesskabsindsats med henblik på at sikre effektiv og ensartet anvendelse af internationale regler ved at udarbejde fælles standarder for klassifikationsselskaber [4];

sikkerhed og forebyggelse af forurening til søs kan fremmes effektivt ved streng anvendelse af internationale konventioner, kodekser og resolutioner, samtidig med at den frie udveksling af tjenesteydelser fremmes;

flag- og havnestaterne har ansvar for tilsynet med, at skibene er i overensstemmelse med de ensartede internationale standarder for sikkerhed og forureningsforebyggelse til søs;

medlemsstaterne er ansvarlige for udstedelse af internationale certifikater vedrørende sikkerhed og forurening i henhold til konventioner såsom SOLAS 74, lastelinjekonventionen fra 66 og MARPOL 73/78 samt for gennemførelsen af bestemmelserne i disse konventioner;

i henhold til disse konventioner kan alle medlemsstater i varierende omfang bemyndige tekniske organisationer til at foretage certificering af en sådan overensstemmelse, ligesom de kan overdrage udstedelsen af de relevante sikkerhedscertifikater til disse;

på verdensplan findes der et større antal klassifikationsselskaber, der ikke sikrer en fyldestgørende gennemførelse af reglerne eller en tilstrækkelig pålidelighed, når de handler på de nationale myndigheders vegne, fordi de ikke har de nødvendige strukturer og erfaringer, som man kan have tillid til, og som sætter dem i stand til at udføre deres opgaver på et højt professionelt niveau;

målet at fastsætte passende standarder for klassifikationsselskaber kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, hvis de handler individuelt, men kan bedre gennemføres på fællesskabsplan;

det er hensigtsmæssigt at gribe ind ved hjælp af et rådsdirektiv, hvori der fastsættes minimumskrav til godkendelse af organisationerne, medens selve godkendelsen, midlerne til håndhævelse af reglerne og gennemførelsen af direktivet overlades til medlemsstaterne;

de europæiske standarder EN 45004 og EN 29001 tillige med IACS-standarderne (International Association of Classification Societies) udgør en tilstrækkelig garanti for kvaliteten af organisationernes præstationer;

udstedelsen af radiosikkerhedscertifikatet for lastskibe kan overdrages til private organer, som har tilstrækkelig sagkundskab og kvalificeret personale;

organisationer, der ønsker at blive godkendt i forhold til dette direktiv, skal tilstille medlemsstaterne fuldstændige oplysninger om og dokumentation for, at de opfylder minimumskravene, og medlemsstaterne skal give Kommissionen og de andre medlemsstater meddelelse om, hvilke organisationer de har godkendt;

---

(1) EFT nr. C 167 af 18. 6. 1993, s. 13.
(2) EFT nr. C 34 af 2. 2. 1994, s. 14.
(3) Europa-Parlamentets udtalelse afgivet den 9. marts 1994 (EFT nr. C 91 af 28. 3. 1994, s. 9), Rådets fælles holdning af 19. september 1994 (EFT nr. C 301 af 27. 10. 1994, s. 75) og Europa-Parlamentets afgørelse af 16. november 1994 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
(4) EFT nr. C 271 af 7. 10. 1993, s. 1.

organisationer, der ikke opfylder minimumsantal af og -tonnage for klassede skibe og minimumsantal af fuldtidsbeskæftigede skibsinspektører i bilaget, men som opfylder alle de øvrige krav, kan af Kommissionen godkendes for tre år; godkendelsen af sådanne organisationer bør forlænges efter perioden på tre år, forudsat at de fortsat opfylder de samme krav; godkendelsen for tre år gælder kun medlemsstater, der har indgivet en anmodning herom, og kun den periode;

etableringen af det fælles marked indebærer fri udveksling af tjenesteydelser, hvorfor de organistioner, der opfylder et sæt af fælles krav, som sikrer deres professionalisme og pålidelighed, vil få ret til at udføre deres tjenesteydelser inden for Fællesskabet, forudsat at en medlemsstat har besluttet at overdrage sådanne lovpligtige opgaver; en sådan medlemsstat kan dog på objektivt og gennemskueligt grundlag begrænse antallet af de organisationer, der autoriseres, så det svarer til dens behov, under forudsætning af at Kommissionen udøver kontrol efter udvalgsprocedurerne;

princippet om fri udveksling af tjenesteydelser i forbindelse med inspektion og syn af skibe kan gennemføres gradvist, men ikke ud over den fastsatte frist;

det er nødvendigt, at de nationale myndigheder inddrages nærmere i skibssyn og udstedelse af de relevante certifikater, så der sikres fuld overensstemmelse med de internationale sikkerhedsregler, selv i de tilfælde, hvor medlemsstaterne har overdraget det til organisationer uden for deres administration at udføre visse lovpligtige opgaver; der bør derfor etableres et tæt samarbejdsforhold mellem myndighederne og organisationerne, hvilket kan kræve, at organisationen har en lokal repræsentant i den medlemsstat, på hvis vegne den udfører sine opgaver;

der bør nedsættes et forskriftsudvalg, der skal bistå Kommissionen i dens bestræbelser for at sikre en effektiv anvendelse af de bestående standarder for sikkerhed til søs og for miljøbeskyttelse, idet der tages hensyn til de nationale ratifikationsprocedurer;

Kommissionen skal handle i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i artikel 13, med henblik på at følge udviklingen i internationale fora og ajourføre minimumskravene;

på grundlag af de af medlemsstaterne i henhold til artikel 11 meddelte oplysninger om effektiviteten hos de organisationer, der arbejder på deres vegne, træffer Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 13 afgørelse om, hvorvidt den vil anmode medlemsstaterne om at tilbagekalde godkendelsen af de organisationer, som ikke længere opfylder de fælles minimumskrav;

medlemsstaterne skal dog fortsat have muligheden for selv at kunne suspendere deres godkendelse af en organisation som følge af alvorlig fare for sikkerhed eller miljø; Kommissionen træffer i overensstemmelse med den ovenfor omhandlede procedure hurtigt afgørelse om, hvorvidt det er nødvendigt at underkende en sådan national foranstaltning;

medlemsstaterne bør med regelmæssige mellemrum vurdere effektiviteten hos de organisationer, der arbejder på dens vegne, og forsyne Kommissionen og alle de øvrige medlemsstater med præcise oplysninger herom;

medlemsstaterne anmodes i deres egenskab af havnemyndigheder om at fremme sikkerhed og forureningsforebyggelse i Fællesskabets farvande gennem prioriteret inspektion af skibe med certifikater fra organisationer, der ikke opfylder de fælles krav, hvorved det sikres, at skibe, der fører tredjelandes flag, ikke behandles gunstigere;

den procedure, i henhold til hvilken udvalget træffer afgørelse, bør være procedure III A i artikel 2 i Rådets afgørelse 87/373/EØF [1];

klassifikationsselskaberne skal ajourføre og håndhæve deres tekniske standarder med henblik på at harmonisere sikkerhedsreglerne og sikre en ensartet gennemførelse af de internationale regler inden for Fællesskabet;

på nuværende tidspunkt findes der ingen ensartede internationale standarder, som alle skibe skal opfylde i bygningsfasen og i hele deres levetid, for så vidt angår skrog, maskineri samt el- og betjeningsinstallationer; sådanne standarder kan fastlægges i overensstemmelse med anerkendte klassifikationsselskabers regler eller med ækvivalente standarder, som de nationale myndigheder skal vedtage i overensstemmelse med proceduren i Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter [2], som ændret —

[1] EFT nr. L 197 af 18. 7. 1987, s. 33.
[2] EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er ændret ved direktiv 94/10/EF (EFT nr. L 100 af 19. 4. 1994, s. 30).

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Dette direktiv fastlægger visse foranstaltninger, der skal følges af medlemsstaterne og de organisationer, der er beskæftiget med inspektion, syn og certificering af skibe med henblik på at efterkomme de internationale konventioner om sikkerheden til søs og om forebyggelse af havforurening, samtidig med at den frie udveksling af tjenesteydelser fremmes. Denne proces omfatter udformning og gennemførelse af sikkerhedskrav til skrog, maskineri samt el-installationer og kontrolsystemer for skibe, der falder ind under de internationale konventioners anvendelsesområde.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

a) »skib«, et skib, der falder ind under de internationale konventioners anvendelsesområde

b) »skib, der fører en medlemsstats flag«, et skib, der er registreret i en medlemsstat og fører dennes flag i overensstemmelse med dens lovgivning; dette gælder også skibe registreret i Euros, så snart Rådet har godkendt dette register. Skibe, der ikke svarer til denne definition, sidestilles med skibe, der fører et tredjelands flag

c) »inspektion og syn«, inspektion og syn, der er obligatoriske i henhold til de internationale konventioner

d) »internationale konventioner«, den internationale konvention af 1974 om sikkerhed for menneskeliv på søen, den internationale konvention af 1966 om lastelinjer og den internationale konvention (1973/78) om forebyggelse af forurening fra skibe, tillige med protokoller hertil og ændringer heraf, samt de dertil hørende regler af bindende karakter i alle medlemsstater, der var gældende på datoen for dette direktivs vedtagelse

e) »organisation«, et klassifikationsselskab eller et andet privat organ, der for en myndighed udfører opgaver vedrørende vurdering af skibes sikkerhed

f) »anerkendt organisation«, en organisation, der er anerkendt i overensstemmelse med artikel 4

g) »autorisation«, handling, hvorved en medlemsstat meddeler autorisation eller overdrager beføjelser til en anerkendt organisation

h) »certifikat«, et certifikat, der er udstedt af en medlemsstat eller på dennes vegne i overensstemmelse med de internationale konventioner

i) »klassecertifikat«, et af et klassifikationsselskab udstedt dokument, hvorved det certificeres, at et skib konstruktions- og maskinmæssigt er egnet til en særlig anvendelse eller drift i overensstemmelse med selskabets regler og bestemmelser

j) »radiosikkerhedscertifikat for lastskibe«, et certifikat, der er indført ved det ændrede SOLAS 74/78 radioreglement, som er vedtaget af IMO, og som i en overgangsperiode, der udløber den 1. februar 1999, omfatter radiotelegraficertifikatet for lastskibe og radiotelefonisikkerhedscertifikatet for lastskibe

k) »hjemsted«, det sted, hvor en organisation har sit vedtægtsmæssige hjemsted, sit hovedkontor eller sin hovedvirksomhed.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne skal til opfyldelse af deres ansvar og forpligtelser i henhold til de internationale konventioner drage omsorg for, at deres myndigheder er i stand til effektivt at håndhæve bestemmelserne i de internationale konventioner, især med hensyn til inspektion og syn af skibe og udstedelse af certifikater og undtagelsescertifikater.

2. Hvis en medlemsstat efter stk. 1 med hensyn til skibe, der sejler under dens flag, beslutter

i) at bemyndige organisationer til helt eller delvis at udføre inspektion og syn i tilknytning til udstedelse af certifikater i overensstemmelse med artikel 14, og eventuelt at udstede eller forny de dertil knyttede certifikater, eller

ii) at overlade det til organisationer helt eller delvis at udføre de under i) nævnte inspektioner og syn

må den kun overdrage disse opgaver til godkendte organisationer.

De kompetente myndigheder godkender i alle sådanne tilfælde den første udstedelse af undtagelsescertifikat.

Udstedelsen af radiosikkerhedscertifikatet for lastskibe kan dog overdrages til et privat organ, som en myndighed har godkendt og som har tilstrækkelig sagkundskab og kvalificeret personale til på myndighedens vegne at udføre nærmere bestemte opgaver vedrørende vurdering af sikkerheden inden for radiokommunikation.

3. Denne artikel vedrører ikke certificering af specifikke dele af skibsudrustningen.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne må kun godkende organisationer, der opfylder de i bilaget opstillede krav. Organisationerne

skal give de medlemsstater, de har ansøgt om godkendelse, fuldstændige oplysninger om og dokumentation for opfyldelsen af disse krav. Medlemsstaterne meddeler organisationerne godkendelsen på passende måde.

2. Hver medlemsstat meddeler de øvrige medlemsstater og Kommissionen, hvilke organisationer den har godkendt

3. Medlemsstaterne kan indgive anmodning til Kommissionen om godkendelse gældende for en treårig periode af organisationer, der opfylder alle kravene i bilaget bortset fra dem, der er nævnt i bilagets punkt 2 og 3 i afsnittet »Generelle krav«.

Meddelelse af en sådan godkendelse besluttes i henhold til proceduren i artikel 13. Virkningerne af denne godkendelse begrænses til de medlemsstater, der har forelagt en anmodning om en sådan godkendelse.

4. Alle de organisationer, som godkendes, kontrolleres nøje af det udvalg, der nedsættes ved artikel 7, ligeledes med henblik på en eventuel beslutning om forlængelse af godkendelsen af de organisationer, der er nævnt i stk. 3. Når der træffes beslutning om forlængelse af en sådan godkendelse, tages der ikke hensyn til kravene i punkt 2 og 3 i afsnittet »Generelle krav« i bilaget. Den begrænsning, der gælder for godkendelsen i henhold til stk. 3, finder ikke længere anvendelse.

5. Kommissionen udarbejder og ajourfører en liste over de organisationer, som medlemsstaterne anmelder i medfør af stk. 1, 3 og 4. Listen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 5

1. Ved anvendelsen af artikel 3, stk. 2, nr. i), må en medlemsstat i princippet ikke nægte at bemyndige en af de godkendte organisationer med hjemsted i Fællesskabet til at udføre sådanne opgaver, jf. dog artikel 6 og 11. Den kan dog begrænse antallet af de organisationer, der bemyndiges, så det svarer til dens behov, forudsat at det sker på et gennemskueligt og objektivt grundlag. Kommissionen vedtager efter anmodning fra en medlemsstat passende foranstaltninger efter proceduren i artikel 13.

2. Kommissionen kan undtagelsesvis og midlertidigt fritage medlemsstaterne for at gennemføre bestemmelserne i stk. 1, dog kun indtil den 31. december 1997.

3. Inden en medlemsstat accepterer, at en organisation med hjemsted i et tredjeland udfører de i artikel 3 nævnte opgaver eller dele heraf, kan den forlange, at det pågældende tredjeland på sin side godkender de godkendte organisationer, der har hjemsted inden for Fællesskabet.

Artikel 6

1. Medlemsstater, som beslutter at handle som beskrevet i artikel 3, stk. 2, etablerer et samarbejdsforhold mellem deres egne myndigheder og de organisationer, der handler på deres vegne.

2. Samarbejdsforholdet reguleres med en formel, skriftlig, ikke-diskriminerende aftale eller en tilsvarende retligt bindende ordning, hvori det fastlægges, hvilke særlige opgaver og funktioner organisationerne skal varetage, og som i det mindste skal omfatte:

— bestemmelserne i tillæg II til IMO-resolution A.739(18) om retningslinjer for autorisation af organisationer, der handler på myndighedernes vegne, som var gældende på datoen for dette direktivs vedtagelse

— bestemmelser om, at myndighederne eller et eksternt uvildigt organ, som er udpeget af myndighederne, skal foretage regelmæssig kontrol af det arbejde, organisationerne udfører på myndighedernes vegne

— muligheden for at foretage stikprøveinspektion og detaljeret inspektion af skibe

— bestemmelser om, at organisationerne indberetter væsentlige oplysninger om deres klassede flåde, ændringer af skibes klasse eller deres udelukkelse af klassen.

3. I aftalen eller den tilsvarende retligt bindende ordning kan det kræves, at den anerkendte organisation har en lokal afdeling på den medlemsstats område, på hvis vegne den udfører de i artikel 3 omhandlede opgaver. Det vil være tilstrækkeligt, at den lokale afdeling har retlig status som juridisk person i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning, og at den pågældende medlemsstats retsinstanser er kompetente.

4. Hver medlemsstat meddeler Kommissionen præcise oplysninger om det samarbejdsforhold, der er etableret i henhold til denne artikel. Kommissionen underretter herefter de øvrige medlemsstater derom.

Artikel 7

Til at bistå Kommissionen nedsættes der herved et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand. Udvalget indkaldes af Kommissionen mindst en gang om året samt når som helst, det måtte være påkrævet i tilfælde af, at en medlemsstat i henhold til artikel 10 suspenderer en organisations bemyndigelse.

Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 8

1. Direktivet kan ændres efter proceduren i artikel 13 med henblik på

— at lade senere, ikrafttrådte ændringer i de internationale regler samt resolutionen, der er nævnt i artikel 2, litra d), og artikel 6, gælde for direktivet

— at ajourføre kravene i bilaget navnlig på baggrund af relevante IMO-afgørelser.

2. Når der vedtages nye instrumenter eller protokoller til de konventioner, der er omhandlet i artikel 2, litra d), fastlægger Rådet på forslag af Kommissionen og under hensyntagen til medlemsstaternes parlamentariske procedurer og de relevnte procedurer inden for IMO, de nærmere regler for ratificering af disse nye instrumenter eller protokoller, idet det påser, at reglerne anvendes ensartet og samtidig i medlemsstaterne.

Artikel 9

1. En medlemsstat kan i overensstemmelse med proceduren i artikel 13 anmodes om, i overensstemmelse med proceduren i artikel 13, at tilbagekalde godkendelsen af de godkendte organisationer, jf. artikel 4, hvis disse ikke længere opfylder de i bilaget opstillede krav, der gælder for dem.

2. Når Kommissionen forbereder udkast til afgørelser med henblik på de i stk. 1 anførte forhold, skal den tage hensyn til de beretninger og oplysninger, der er omhandlet i artikel 11 og 12. Når Kommissionen forbereder sådanne udkast til foranstaltninger, skal den være ganske særlig opmærksom på organisationernes effektivitetsdata med hensyn til sikkerhed og forebyggelse af forurening. Udkast til afgørelser om de i stk. 1 anførte forhold skal også forelægges udvalget af Kommissionen på dens eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat.

Artikel 10

Uanset de i bilaget specificerede krav kan en medlemsstat beslutte at suspendere en bemyndigelse, hvis det skønnes, at en godkendt organisation ikke længere kan være bemyndiget til at udføre de i artikel 3 beskrevne opgaver på medlemsstatens vegne.

I så fald skal følgende procedure anvendes:

a) Medlemsstaten giver straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen meddelelse om sin beslutning, som skal være behørigt begrundet.

b) Kommissionen undersøger, om suspensionen er berettiget på grund af alvorlig fare for sikkerhed eller miljø.

c) I overensstemmelse med proceduren i artikel 13 meddeler Kommissionen den pågældende medlemsstat, om dens beslutning om at suspendere bemyndigelsen er berettiget på grund af alvorlig fare for sikkerhed eller miljø, eller anmoder medlemsstaten om at tilbagekalde suspensionen, hvis denne ikke anses for at være berettiget.

Artikel 11

1. Hver medlemsstat skal sikre sig, at godkendte organisationer, der i henhold til artikel 3, stk. 2, handler på dens vegne, effektivt udfører de i nævnte artikel omhandlede opgaver til de kompetente myndigheders tilfredshed, og at sådanne organisationer opfylder de i bilaget specificerede krav. Medlemsstaten kan gøre dette ved at lade sine myndigheder føre direkte tilsyn med de godkendte organisationer eller, for så vidt angår organisationer med hjemsted i en anden medlemsstat, ved at forlade sig på, at den pågældende medlemsstats myndighed varetager tilsynet med disse organisationer på rette måde.

2. Hver medlemsstat udfører denne opgave på basis af perioder på to år og tilstiller de øvrige medlemsstater og Kommissionen en beretning om resultatet af dette tilsyn senest den 31. marts i året efter de år, hvor tilsynet har fundet sted.

3. Vælger en medlemsstat for så vidt angår varetagelsen af dette tilsyn at forlade sig på en anden medlemsstat, skal dens beretning foreligge senest den 30. juni i året efter det år, hvor tilsynet har fundet sted.

4. Medlemsstaterne tilstiller de øvrige medlemsstater og Kommissionen alle oplysninger, der er relevante for vurderingen af de pågældende organisationers præstationer.

Artikel 12

1. I forbindelse med udøvelsen af inspektionsrettigheder og -forpligtelser som havnestater

a) sikrer medlemsstaterne, at skibe, der fører tredjelandes flag, ikke behandles gunstigere end skibe, der er berettiget til at føre en medlemsstats flag. I den sammenhæng er det et af de væsentligste kriterier for udvælgelsen af skibe med henblik på inspektion, at skibenes certifikater og klassecertifikatet vides at være udstedt af en organisation, der ikke opfylder kravene i bilaget, idet dette kriterium dog ikke er relevant, når der er tale om organisationer, der er anerkendt i henhold til artikel 4, stk. 3 og 4

b) træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger, hvis skibene ikke opfylder de internationalt anerkendte standarder, og indberetter til Kommissionen og til sekretariatet for aftalememorandummet om havnestatskontrol, hver gang de opdager, at organisationer, der handler på en flagstats vegne, har udstedt gyldige certifikater til et skib, der ikke opfylder de relevante krav i de internationale konventioner, eller hver gang de på et skib med gyldigt klassecertifikat opdager mangler, der vedrører de af certifikatet omfattede punkter.

2. Hver medlemsstat udarbejder effektivitetsdata for de organisationer, der handler på flagstaters vegne. Disse effektivitetsdata ajourføres hvert år og tilstilles de øvrige medlemsstater og Kommissionen

Artikel 13

Følgende procedure anvendes ved forhold omfattet af artikel 4, stk. 3 og 4, artikel 5, stk. 1, og artikel 8, 9 og 10 samt artikel 14, stk. 2:

a) Kommissionens repræsentant forelægger det i artikel 7 nævnte udvalg et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes.

b) Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

c) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, hvis de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

d) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagets forelæggelse ikke truffet afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 14

1. Hver medlemsstat drager omsorg for, at et skib, der fører medlemsstatens flag, er bygget og vedligeholdes i overensstemmelse med de krav til skrog, maskineri samt elinstallationer og kontrolsystemer, der stilles af en anerkendt organisation.

2. En medlemsstat kan beslutte at anvende regler, som den anser for ækvivalente med en anerkendt organisations regler, men kun på betingelse af, at den straks giver meddelse herom til de øvrige medlemsstater og til Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i direktiv 83/189/EØF, og at hverken Kommissionen eller andre medlemsstater gør indsigelser imod reglerne, og det ikke efter proceduren i artikel 13 konstateres, at disse regler ikke er ækvivalente.

Artikel 15

1. De godkendte organisationer rådfører sig med hinanden med jævne mellemrum med henblik på at sikre ækvivalens mellem deres tekniske standarder og anvendelsen af disse. De tilstiller med regelmæssige mellemrum Kommissionen beretninger om grundlæggende udviklingstendenser i forbindelse med standarderne.

2. De godkendte organisationer skal udvise villighed til at samarbejde med havnestaters kontrolmyndigheder, når et af dem klasset skib er berørt og navnligt, når det gælder om at få korrigeret indberettede mangler eller andre unøjagtigheder.

3. De godkendte organisationer stiller alle relevante oplysninger til rådighed for myndighederne om ændring af skibes klasse eller udelukkelse af klassen.

4. De godkendte organisationer udsteder ikke certifikater for et skib, der er udelukket af klassen, eller for hvilket klassen ændres af sikkerhedsmæssige årsager, før flagstatens myndigheder er blevet hørt om, hvorvidt en indgående inspektion er påkrævet.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1995.

2. Når medlemsstaterne vedtager disse love og administrative bestemmelser, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

3. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen alle nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 17

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. november 1994.

På Rådets vegne

M. WISSMANN

Formand

BILAG

MINIMUMSKRAV TIL DE I ARTIKEL 3 OMHANDLEDE ORGANISATIONER

A. GENERELLE KRAV

1. Den godkendte organisation skal kunne dokumentere omfattende erfaring med vurdering af udvikling og bygning af handelsskibe.

2. Organisationen bør kunne opvise en klasset flåde bestående af mindst 1 000 søgående skibe (på over 100 BRT), der tilsammen udgør mindst 5 mio. BRT.

3. Organisationen skal beskæftige et teknisk personale, der står i et rimeligt forhold til antallet af klassede skibe. Som minimum vil det være nødvendigt med 100 fuldtidsbeskæftigede skibsinspektører for at kunne opfylde kravene i punkt 1.2.

4. Organisationen bør have omfattende regler og forskrifter for udvikling, bygning og periodisk syn af handelsskibe, og disse regler og forskrifter skal være offentliggjort og skal løbende ajourføres og forbedres i kraft af forsknings- og udviklingsprogrammer.

5. Organisationen bør hvert år offentliggøre sit skibsregister.

6. Organisationen bør ikke være kontrolleret af redere eller værfter eller af andre med kommerciel interesse i fremstilling, udstyring, reparation eller drift af skibe. Organisationen bør ikke i væsentlig grad være indtægtsmæssigt afhængig af en enkelt erhvervsvirksomhed.

B. SPECIFIKKE KRAV

1. Organisationen disponerer over:

   a) et betydeligt teknisk, ledelsesmæssigt, støttemæssigt og forskningsmæssigt personale, der står i et rimeligt forhold til opgaverne og til antallet af klassede skibe, og som ligeledes kan opstille og efterleve duelighedsregler og -forskrifter

   b) et verdensomspændende net af eget teknisk personale eller andre anerkendte organisationers særlige tekniske personale.

2. Organisationen følger et sæt etiske regler.

3. Organisationen ledes og administreres på en sådan måde, at de oplysninger, som en medlemsstats myndigheder har brug for, behandles fortroligt.

4. Organisationen er indstillet på at give myndighederne alle relevante oplysninger.

5. Organisationens ledelse har defineret og dokumenteret sin politik, sine mål og sin forpligtelse med hensyn til kvalitet, og den har sikret, at politikken er blevet forstået og gennemført og opretholdes på alle niveauer i organisationen.

6. Organisationen har udviklet og gennemført og opretholder et effektivt internt kvalitetsstyringssystem, der er baseret på relevante dele af de internationalt anerkendte kvalitetsstandarder, og som er i overensstemmelse med EN 45004 (inspektionsorganer) og med EN 29001, som fortolket i IACS' Quality System Certification Scheme Requirements (krav til en ordning for certificering af kvalitetsstyringssystemer), og som bl.a. sikrer:

   a) at organisationens regler og forskrifter opstilles og vedligeholdes på en systematisk måde

   b) at organisationens regler og forskrifter følges

   c) at kravene til det lovfæstede arbejde, som organisationen er autoriseret til at udføre, opfyldes

d) at ansvar og beføjelser for og de indbyrdes relationer mellem de medarbejdere, der har indflydelse på kvaliteten af organisationens tjenesteydelser, er defineret og dokumenteret

e) at alt arbejde udføres under kontrollerede forhold

f) at der er etableret en kontrolordning, der sikrer overvågning af de handlinger og det arbejde, der udføres af skibsinspektører samt det tekniske og administrative personale, der er direkte ansat af organisationen

g) at kravene til vigtigt lovfæstet arbejde, som organisationen er autoriseret til at udføre, udelukkende gennemføres eller direkte overvåges af organisationens egne eller andre anerkendte organisationers særlige skibsinspektører

h) at der anvendes en ordning med uddannelse af skibsinspektører og løbende ajourføring af deres kundskaber

i) at der løbende foretages registreringer, der viser, at de krævede standarder er opfyldt på de punkter, som de udførte tjenesteydelser omfatter, samt at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt, og

j) at der findes et omfattende system af planlagt og dokumenteret intern kontrol af de kvalitetsrelaterede aktiviteter i alle organisationens afdelinger.

7. Organisationen skal udvise evne til

a) at udvikle og ajourføre et komplet og fyldestgørende sæt af egne regler og forskrifter vedrørende skrog, maskineri og el- og kontrolinstallationer, som kvalitetsmæssigt er på højde med internationalt anerkendte standarder, og på grundlag af hvilke der kan udstedes certifikater i henhold til den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen og sikkerhedscertifikater for passagerskibe (med hensyn til skibets konstruktion og de vigtigste maskinanlæg om bord på skibet) og lastelinjecertifikater (med hensyn til skibets styrke)

b) at udføre alle de inspektioner og syn, der i henhold til de internationale konventioner kræves til udstedelse af certifikater, herunder at kvalificeret professionelt personales vurdering af anvendelsen og opretholdelsen af både det kystbaserede sikkerhedskontrolsystem og sikkerhedskontrolsystemet om bord på skibe, som skal omfattes af de pågældende certifikater.

8. Organisationens kvalitetsstyringssystem skal certificeres af en uafhængig kontrolinstans, der er godkendt af myndighederne i det land, hvor organisationen har sit hjemsted.

9. Organisationen bør give repræsentanter for myndighederne og andre berørte parter mulighed for at deltage i udarbejdelsen af dens regler og/eller forskrifter.